

34. szám.

Ára 2 fillér.

1908. augusztus 23.

Éjnyelbe jő!

Megjelenik minden vasárnap.

Kezeltetés és kiadóhivatal:
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre K 2.40
Félévre " 1.20
Negyedévre ... " 0.60

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

Az és szellem.

— Igen, báró úr, ez az óra családi hagyaték... Nagypámról maradt reám...

Miranda kisasszony jegyzetei.

A tűz addig jó, ameddig melegít. Ha égetni kezd, az már baj.

A szerelem olyan hatalmas, hogy még a házasságra is ráveheti az embereket.

Furcsa, hogy az étel az étvágy megrontója és az emberek mégis sietnek enni.

A kölcsönnek öntudatlan visszafizetése az, amikor az egyik házastárs a másikat megcsalja.

Minden csunya asszony az erkölcsöt képviseli.

Akinek vaj van a fején, annak nem nehéz vajas kenyeret enni.

A nagy-szerb összeesküvés.

A lapok ökölnyi betűkkel hirdetik, hogy le vannak leplezve a horvátországi szerb hazaárulók. Csak azt nem értem, mi leplezés van ebben. Hisz az volna a meglepő, ha — hazafstáyon érték ~~önöoöket!~~

Nyári sportdalok.

Itt van tehát, beköszöntött a nagy nap,
Jó Taralkám, mikor te újra itt vagy,
Mikor újra megnyílnak a korlátok,
S megjelennek a pénztáskás hordárok.

Előkapom én is ócska gukkerem,
Agyonázott szalmacsákóm felveszem.
Felöltömet balkaromra akasztom,
Nagy zsebe van, abba rakom a hasznom.

Esik eső, felöltőre, kalapra,
Reázuhog a kabalás sportlapra.
S bár csuronvíz vagyok, mikor belépek,
Csudálatos, azért mégis — leégek!

Gergely Rezső.

Érdekes póz.

— Két képpel. —

I.

Ez a fiatal Bölömbér, aki lefotografáltja magát, amint szélsébséggel evez.

II.

De a kép így sikerült.

Na tessék!

A fővárosnak már megint kiapadt egy forrása! T. i. a zúgligeti — disznóforrás.

Jfju Papanek Dani

esetei, kalandjai, bolondságai és csinYTEvései.

A felmentő itélet is a finyes rehabilitáció után ahányan csak a rendersegen voltunk, mindannyian a vendiglóba vonultal, ahol a vendiglósnak a terviny értelmében villasreggelit kellett, hogy adj. Legeslegelő a bertener ment, aki a meneted üllepilyesen megnyitottad, hogy a pompa anal nagyobb legyil. Utána a renderkapitány szedte a labat, míg mellette a

feigazgató ballagott, igen magasra emelve a zivi borotvált pofadat. A harmadik sorban in haladtal, a karódon Tindikivel, aki szaszor szebb volt, mint akarmikor isz aki a zivi szoknyadat kacerul felfogtad, hogy a kezensigne latvanyosság nyujtsal isz pedig avegbul, hogy a nyalad a szadbul kicsorogja. Engedet azok kevettil, akik a tárgyalason jelen voltal isz akik most mar tudtad, hogy nem csaló gazember, hanem a miviszetek partoló apad vagy, aki semmi faradtság nem kimilsz, hogy a mivisznek megelígedve llyg.

Amikor így a vendigló fele tartottal isz íreztad, hogy Tindike a tied karódra tamaszkodja, egyszerre agaskodni kezdtil a zenyim enirzet, mert íreztad, hogy a tied becsület, amit a gonosz ellemsigek elrabolni akartal, teljes finyességban megmaradtál isz, hogy ott is ippen olyan dinsztelt polgar megvagy, mint otthon, ahol mindenki ismersz isz becsulsz.

A vendiglós, aki elere szaladt isz minden jó falat megrendeltal, a vendiglóajtó elet varakoztál isz a kezedben nagy rudra ragasztott tabla tartottal, amelyre az volt írva: Isten hozott. A vendiglósnak, aki nagyon kevir isz nagyon nemszip perszona volt, mindjart nekem estil isz a homlokodra

csók leheltal, hogy mindaz a hiba, ami tertint, a szipnem neviban jovategyil.

Itt reviden arra ratírsz, hogy a villasreggeli meg nem volt kisz, vagyis hogy varakozni kellett. A feigazgató, a fekapitány isz a tebbi a zitvagad gerjesztise celodból konyag isz palinka kezdil inni, amiben in is akart, hogy riszt vegyil. E za szandik azonban nem sikerelte magad, mert Tindike egyszerre azzal a kivansaggal alltal ele, hogy i szeretne az a szoba, hogy lass, amelyből engedet, a renderseg kihurcolt, hogy a fekapitány ele allítsal.

— Engedet nagyon irdekelsz egy ilyen szoba, mert mig ilyet soha se nem lattalsz — sugta i a zenyim egyik filedbe.

Talan mondanod se kell, hogy e za kivansag in eremmel volt hajlandó, hogy teljesítsz, aminil fogva a kivansi Tindikinek mindent megmutattal, aminek in nagyon erult. Mikor a zivi kivancsisagod kielégítve volt isz azt mondta, hogy a régi Papanekre ismertil ram, ippen kerestik bennunkat, mert a zebidnek is beilló villasreggeli mar kiszzen volt isz mert mindenki a zasztalnal iltal.

A zelse felkeszentő a fekapitány monadt in rám. A masodik a feigazgató monadt a fekapitányra. A harmadik pohar in üritettal a helyekre, kilenesen pedig Tindikiirt, aki a zenyim iletet megaranyosztal. Persze mig masok is emeltal pohar, aminek a vige az volt, hogy valamennyien esszecsókolóztunk isz tancrakerekedtil. Estekor a zeleadasra mentunk el isz in a zelse paholyban iltal, ahol a kezensig enged is innepeltal, mint egy olyan ember, akinek a zartatlansagod kiderult, in, aki ennek kevetkeztiban a a hóhir ketelire nem keriltal.

Hát mégis!

Tehát Vilmos császár mégis elérte, hogy nagybátyájval: *Edvárd királylyal* összecsókolózhatott. Igaz, hogy ez a csók is gyanus kissé, mint az egyszeri zsidóé, aki akkor csókolta meg a Száliját, mikor — *nagyon elrontotta a gyomrát.* Mert hát az angol király is ép a gyomrát ment gyógyítani Marienbadba.

Nem tudja.

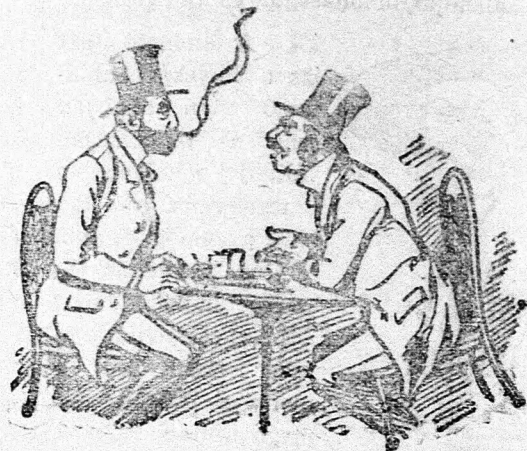

— Igaz-e, Lili, hogy a csók bajszatlan szájra olyan, mint a sóatlan tojás?

Kétértelmű.

— Mit szólsz ehhez a tejhez? Ez osztán tej!
— Ebből nálunk nadjon sakat lehetne csinálni.

Kávéházban.

— Hogy hívnak egy szem szőlőt magában?

— Bennem?
— Nem, te birka! Egyedül, magában?
— Préseld villámgyorsan!
— Hát szoló-nak!
— Nyomnának össze egy szőlőprésben!

— Mi lesz egy koloratura énekesből, ha nyers dinnyét eszik és sört iszik rá?

— Kampec lesz neki!
— De mivé válik, te kengurú!
— Vonítsd ki!
— Koloratura énekes!
— Csókold meg — de ott, ahol én gondolom!

— Melyik levest nem tudja az ember lenyelni?

— Amelyiket nem szereti!
— Nem így értem, te tökfelső!
— Ha?em? Halljuk, melyiket?
— A nyaklevest!
— Nyeld te le!

Szűk Macedónia.

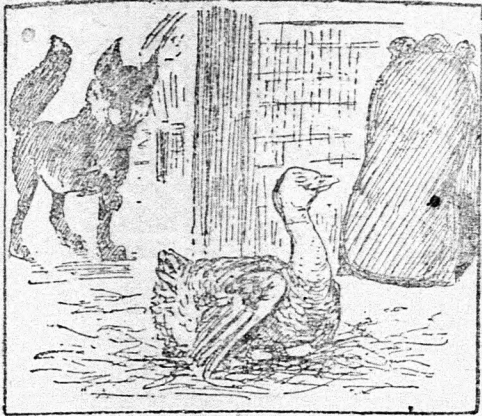
Erősen úgy látszik, mintha az ifjú-törököknek csakugyan szűk lenne Macedónia s — Bosznia felé közelednének.

Lefőzte.

Háziúr: Hallgasson! Ittend nem szobod „handlé“ kiobálni.
Hándlé: De jul érti. Ögy látszik mogának is mondták eztetet!

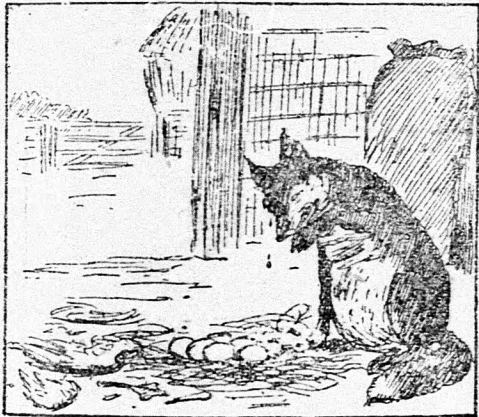
Modern mese.
— Hat képpel. —

I.

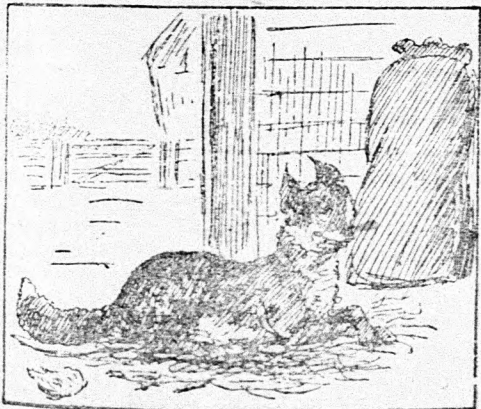
Egyszer a róka egy libát talált, amely
pen a tojásait költötte.

II.

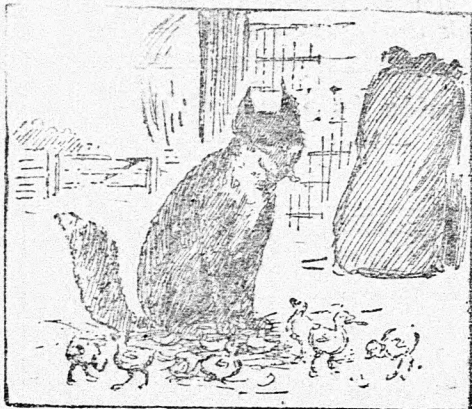
Miután megette a libát, megesett a
zive az anya nélkül maradt tojásokon.

III.

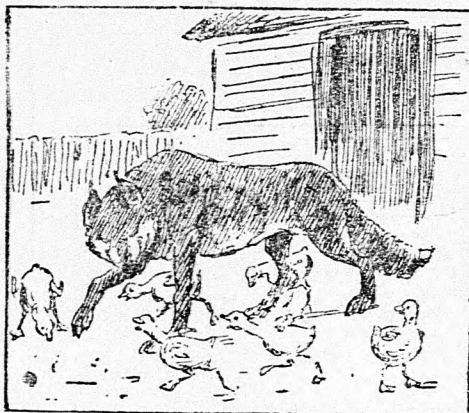
Helyettesítette tehát a libát és költö-
tette a tojásokat.

IV.

Buzgalmát siker jutalmazta és a kis
libák kikeltek a tojásból.

V.

Örömmel látta felnőni a libuskákat.

VI.

Jó tettért jót várj.

A portugál királyi család előlegje.

Ez ám a furcsa előleg, aminek annyi sok utókövetkezménye van!

A tudós és a macskája.

— Négy képpel. —

I.

— Irjuk meg szépen ezt a cikket.

II.

— Ejnye, micsoda fekete lé ez?!

III.

— Csak ez a sok mártogatás...

VI.

— Tyüh, aki adta!

Statisztika.

A magyar államvasutak már erősen dolgoznak annak a kiszámításán, hogy egy-egy utasra hány — vasúti szerencsétlenség esik.

Találkozás.

— Maga Ludvére Ábris?

— Nem. És maga Kenőcs Pista?

— Nem, Különös! Én azt hittem maga az, maga azt hitte, én vagyok az, aztán egyikünk sem az!

Szerepválkozás.

Abba, hogy a török beteg ember oly szépen meggyógyult, bizony Isten még bélebetegednek a hatalmak.

A hős.

— Két képpel. —

I.

— És nem ijedt meg, amikor a két oroszlán magának rontott?

— Hová gondol, nagyságos asszonyom! Én megijedni?! Egész csorda oroszántól sem...

II.

— Jaj, hogy kerül ide ez a veszedelmes fenevad?!

Jaj.

A fiatal mama kétségbeesve viszi a babát a doktorhoz:

— Jaj, doktor úr, a szivecském elrontotta a gyomrocskáját...

Gyanu.

— Nézd csak apuka, milyen elmélázó ma a kis gyerek. Vajjon, mi bántja?

— Bizonyára azon gondolkozik, hogy az új folyama alatt miért sírjon.

Politikai sziporkák.

Ezek az ifjú törökök igazán öreg bölcseséggel dolgoznak.

*

Hát hiszen a szultán is elmondhatja ám azért az ifjú-törökökről, hogy: „Fogtam törököt, de — visz!”

*

Az ischli találkozás szakadó esőben ment végbe. Nem baj! Legalább az ischli nép nem csak — örömben úszott. A két királynak pedig eszébe juthatott, hogy a Balkánon is sok mindenük elúszott mostanában az ifjú-törökök vizein.

*

Am az az ischli eső még valamit el is mosott. Elmosta Magyarországot a külföld előtt. Mert abból bizony ott semmi sem látszott.

*

Pedig Wekerle csak nem rég dicsekedett vele, hogy neki mily nagy befolyása van a külügyekre. Vagy tán ép, mint tiszteletbeli külügyminiszter külbebeztetett Ischlből?

Menekülés.

— Hát mikor a bíró megkérdezte, hány éves vagy, mit feleltél?

— Azt mondtam, hogy akinek oly kitűnő ítélőképessége van, mint a bíró urnak, annak csak nem kell olyat megmondani? És arra beirta, hogy husz éves vagyok.

Betűrejtvény.

(Megfejtési határidő: augusztus 21.)

— o — á — s — v — s —

A megfejtők között két kötet könyvesorsolunk ki.

A múlt számban közölt talány helyes megfejtése:

„Őszintén.”

Helyesen megfejtették: 3704-en. Az egyik jutalmat nyerte: **Béldé Sándorné, Bpest** s a másikat: **Korompay Antal Temesvár.**

Felelős szerkesztő: **Szentirmay Géza.**

